

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou ve věci

žalobce: Z.P., narozený ... , bytem ...

proti

žalované: Česká správa sociálního zabezpečení, IČ 00006963, sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5 (dále jen ČSSZ),

v řízení o žalobě ze dne 11.12.2018 proti rozhodnutí žalované ze dne 22.10.2018 č.j. ..., o invalidní důchod,

takto:

- I. Rozhodnutí žalované České správy sociálního zabezpečení ze dne 22.10.2018 č.j. ... a jemu předcházející rozhodnutí č.j. R-4.6.2018 – ... ze dne 5.6.2018 se zrušují a věc se vrací k dalšímu řízení žalované.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Soud upozorňuje, že řízení v projednávané věci je upraveno zákonem č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen s.ř.s.), a pro návrh na přezkoumání rozhodnutí je stanoven termín žaloba, účastníci jsou označováni žalobce a žalovaný. Dle § 4 odst. 1 písm. a) s.ř.s. soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy, (dále jen „správní orgán“). Podle § 75 odst. 1 s.ř.s. při přezkoumání rozhodnutí vychází soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. v této věci stav **ke dni 22.10.2018**, a je povinen přezkoumat napadený výrok v mezích žalobních bodů uvedených v žalobě (§ 75 odst. 2 věta první s.ř.s.). Ve věcech důchodového pojištění rozhoduje specializovaný samosoudce, který má práva a povinnosti předsedy senátu (§ 31 odst. 2, 3 s.ř.s.)

2. **Včasná žaloba ze dne 11.12.2018** adresována a osobně doručena dne 12.12.2018 Nejvyššímu správnímu soudu (dále jen **NSS**) následně byla na základě pravomocného usnesení NSS ze dne 19.12.2018 č.j. Na 296/2018-10 postoupena věcně a místně příslušnému Krajskému soudu v Plzni, jemuž byl doručena dne 12.2.2019 společně s přílohami (mimo jiné i kopie napadeného i předcházejícího rozhodnutí).
3. **V žalobě** žalobce zejména vyjádřil nesouhlas s napadeným rozhodnutím, protože mu sice byl přiznán invalidní důchod od 30.9.2018 pro invaliditu druhého stupně, ale invalidita nevznikla 30.9.2018 vyšetřením a zprávou, jak uvádí Mudr. D.H., ale žádostí o invalidní důchod dne 1.5.2018 uplatněním nároku. Dále s odkazem na článek 50 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 ze dne 29.4.2004 (dále jen **Nařízení č. 883/2004**) zdůraznil, že výslovně nepožádal o odklad přiznání dávek ve stáří a rovněž uvedl, že splňuje podmínky k udělení starobního důchodu před dosažením důchodového věku a také, že na základě rozhodnutí vychoval čtyři vlastní děti, přičemž nejmladší syn a délka výchovy splňují požadavky pro snížení věkové hranice pro odchod do důchodu dle § 32 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen **zákon**), avšak tuto možnost uvádí jen u žen, a jestliže by tato varianta byla možná jen u žen, jednalo by se o ustanovení diskriminační vůči mužům a není v souladu s Ústavou České republiky, tudíž nezákonné. Také namítal, že na základě odborných lékařských posudků a lékařské prohlídky provedené úředním posudkovým lékařem Dr. med. G. mu byl v SRN rozhodnutím doručeným 28.2.2017 zpětně k 1.5.2016 na základě žádosti ze dne 24.5.2016 přiznán důchod z důvodu plné neschopnosti práce, kdežto dle rozhodnutí ČSSZ je v posudku o invaliditě vznik invalidity 30.9.2016 vyšetřením a zprávou Mudr. G. Tím dle žalobce došlo k porušení ujednání mezinárodní smlouvy o sociálním zabezpečení mezi Českou republikou (dále jen **ČR**) a SRN ze dne 27.7.2001 bez ohledu k článkům 4, 5 a 11 (Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 987/2009 ze dne 16.9.2009, dále jen **Nařízení č. 987/2009**, kterým se stanoví prováděcí pravidla k Nařízení č. 883/2004)). Závěrem požadoval, aby mu byl ke dni 1.5.2016 přiznán plný invalidní důchod dle § 38 a § 39 zákona v plné výši, protože správní orgán, tj. žalovaná, nepoužil zákonného postupu dle § 90 správního řádu (tj. zákon č. 500/2004 Sb.) a nedodržel ani správní lhůty stanovené správním řádem.
4. **Napadeným rozhodnutím ze dne 22.10.2018 č.j. RN-570 319 1362-315-KLI** žalovaná rozhodnutí ČSSZ ze dne 5.6.2018 zcela změnila tak, že:
Podle ustanovení § 38 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů a s přihlédnutím k článku 46 a článkům 6 a 52 odst. 1 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 se účastníkovi řízení od 30.9.2016 přiznává invalidní důchod pro invaliditu druhého stupně, který činí 1 559 Kč měsíčně.
Podle nařízení vlády č. 325/2016 Sb. náleží účastníkovi řízení od lednové splátky důchodu v roce 2017 invalidní důchod ve výši 1 606 Kč měsíčně.

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

Podle nařízení vlády č. 343/2017 Sb. náleží účastníkovi řízení od lednové splátky důchodu v roce 2018 invalidní důchod ve výši 1 676 Kč měsíčně.

5. **V odůvodnění rozhodnutí ze dne 22.10.2018** žalovaná mimo jiné uvedla, že rozhodnutím č.j. R-5.6.2018 - 4210/570 319 1362 ze dne 5.6.2018 byl přiznán žalobci od 30.9.2016 podle § 38 písm. a) zákona a článkům 6 a 52 odst. 1 písm. b) Nařízení č. 883/2004 invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně ve výši 1.218 Kč měsíčně. Po podání námitek žalobcem proti rozhodnutí ze dne 5.6.2018 v posudku o invaliditě ze dne 9.8.2018 vypracovaném pro účely námitkového řízení, zohlednil lékař ČSSZ český překlad tiskopisu E 213, který byl vyplněn Dr. med. W. G. dne 30.9.2016. Dle lékaře ČSSZ je žalobce invalidní pro invaliditu druhého stupně datem 30.9.2016, tj. vyšetřením a zprávou MUDr. G., kdy rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII, oddílu E, položce 1c) přílohy vyhlášky č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity (dále jen **vyhláška**), pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 30 až 40%, žalobci byla přiznána horní hranice 40% a tato byla podle § 3 odst. 2 citované vyhlášky zvýšena o 10% na celkových 50%. Dále žalovaná uvedla k námitkám žalobce, že v jiném členském státě byl hodnocen jeho pracovní pokles odlišně (75%) oproti hodnocení v ČR (35%), že při posuzování invalidity v ČR je nutno se řídit platnou legislativou ČR a datum vzniku invalidity musí být v souladu s jednoznačně prokázaným zdravotním postižením, které podmiňuje přiznání invalidity, tj. v případě žalobce zpráva (tiskopis E213) lékaře G. ze dne 30. 9. 2016, jiné odborné nálezy žalobce nedoložil. Také byl uveden postup výpočtu výše invalidního důchodu žalobce pro invaliditu druhého stupně při zohlednění doby pojištění získané v českém i německém důchodovém pojištění, kdy celková výše předmětného invalidního důchodu tak činila měsíčně celkem 1.559 Kč od 30.9.2016.
6. Z obsahu vyžádaného **posudkového spisu Okresní správy sociálního zabezpečení** (dále jen **OSSZ Semily**) vedeného ohledně žalobce a v něm založeného záznamu o jednání a posudku o invaliditě této OSSZ ze dne 21.3.2018 a záznamu o jednání a posudku o invaliditě v řízení o námitkách vypracovaného ČSSZ pracoviště Ústí nad Labem dne 9.8.2018 soud zjistil, že žalobce byl uznán invalidní podle § 39 odst. 1 zákona, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, jehož rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII, oddílu E, položce 1c) přílohy vyhlášky, pro něž byla stanovena míra poklesu pracovní schopnosti lékařem OSSZ 35%, která ve smyslu § 3 a 4 citované vyhlášky nebyla změněna, tudíž se jednalo o invaliditu prvního stupně; naproti tomu lékař ČSSZ stanovil míru poklesu pracovní schopnosti 40%, která byla podle § 3 odst. 2 citované vyhlášky zvýšena o 10% na celkových 50%, tedy se jednalo o invaliditu druhého stupně. Datum vzniku invalidity bylo stanoveno oběma lékaři shodně a to 30.9.2016, doba platnosti posudku trvale. Dále je založen tiskopis E 2013 D ze dne 30.9.2016 týkající se žalobce společně s překladem do českého jazyka (nejsou neoddělitelně spojeni), z něhož však není zjištělné, kdo a kdy překlad z německého do českého jazyka vyhotovil.
7. **Žalovaná ve svém vyjádření dne 8.3.2019 k žalobě** uvedla mimo jiné, že navrhuje, aby PK MPSV, tj. Posudková komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen **komise** či **PK MPSV**), která posuzuje zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění, přezkoumala zdravotní

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

stav žalobce ke dni vydání napadeného rozhodnutí a rozhodnutí ponechala na výsledku dokazování a úvaze soudu. Dále bylo k námitce žalobce ohledně toho, že v jiném členském státě Evropské unie (dále jen EU) byl hodnocen pokles pracovní schopnosti odlišně oproti hodnocení v ČR, uvedeno, že k 1.5.2004 (vstupem ČR do EU) nebyla uznána žádná shoda s předpisy jiných členských států unie ve věci podmínek vztahujících se na stupeň invalidity, proto se postupuje podle českých právních předpisů. Lékařka ČSSZ proto uvedla v posudku ze dne 9.8.2018, že při posuzování invalidity v ČR je nutno se řídit platnou legislativou ČR a datum vzniku invalidity musí být v souladu s jednoznačně prokázaným zdravotním postižením, které podmiňuje přiznání invalidity, to je v daném případě zpráva (tiskopis E213) lékaře G. ze dne 30.9.2016, jiné odborné nálezy nebyly doloženy.

8. Ze zaslaného **dávkového spisu** vedeného žalovanou ohledně žalobce vyplývá, že napadené rozhodnutí ze dne 22.10.2018 bylo vypraveno dne 24.10.2018, založena je i kopie dodejky o doručení předmětného rozhodnutí, avšak na ní není žádné čitelné razítko Deutsche Post, ani žalobce při převzetí písemnosti neuvedl datum převzetí, tudíž nelze ani dovodit, kdy bylo uvedené rozhodnutí žalobci doručeno. Založena je také kopie tiskopisu E 213 D týkající se žalobce ze dne 30.9.2016 v německém jazyce společně s překladem tohoto tiskopisu do českého jazyka, aniž by byly neoddelitelně spojeny, avšak není uvedeno, kdo a kdy překlad začínající druhou stranou tiskopisu (bod 2.1) vyhotovil – z připojeného listu není zjistitelné, komu byla žádost o překlad z německého do českého jazyka z oddělení 4210 ČSSZ dne 12.1.2018 adresována a kdo neznámy provedl překlad, který byl na uvedené oddělení doručen dne 13.2.2018. Navíc překlad předmětného tiskopisu, na jehož základě byl posouzen zdravotní stav žalobce ve vztahu k invaliditě lékařem OSSZ a ČSSZ i PK MPSV, do českého jazyka není úplný a přesný, když např. u bodu 3.4.1 je v německém jazyce zaškrtnuta kolonka „ja“, kdežto v českém překladu není nic uvedeno, tentýž nedostatek je u bodu 4.10, 10.1 až 10.2, 11.1 až 11.3, 11.12 a 12. Sice se nejedná o takové nedostatky, které by zcela zpochybnilly celý překlad tiskopisu do českého jazyka, avšak přeložen má být celý obsah tiskopisu a nikoli pouze jeho část.
Ze založeného sdělení německého nositele pojištění (Deutsche Rentenversicherung, Bayern Süd) ze dne 27.2.2017 obsahujícího německý i český text vyplývá, že žalobci byl nárok na důchod z německého důchodového pojištění přiznán rozhodnutím ze dne 27.2.2017 s platností od 1.5.2016.
9. Vzhledem ke zjištění, že dle obsahu dávkového spisu byl žalobci přiznán důchod pro zjištěný zdravotní stav německým nositelem pojištění již od 1.5.2016 rozhodnutím ze dne 27.2.2017, soud požádal PK MPSV o upřesnění, zda při přiznání invalidity žalobci pro invaliditu druhého stupně od data 24.5.2016 dle posudku ze dne 21.5.2019 s odůvodněním, že komise stanovuje vznik invalidity shodně s posouzením v SRN, došlo či nedošlo k písařské chybě ohledně uvedeného data a zda tedy nemělo být uvedeno jako správné datum 1.5.2016.
10. V této projednávané věci se jedná o dávku podmíněnou zdravotním stavem a v takovém případě je rozhodnutí soudu závislé především na odborném lékařském posouzení. Ve správním soudnictví ve věcech důchodového pojištění posuzují zdravotní stav a pracovní schopnost pojištěnců PK MPSV, jak vyplývá z § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, v platném znění. K žádosti soudu **PK MPSV-pracoviště v Plzni** za účasti odborného lékaře z oboru neurologie **vypracovala**

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

posudek po jednání konaném dne 21.5.2019, když jednání žalobce nebyl přítomen (písemně byl žalobce komisí dne 12.4.2019 informován, že komise má dostatečně doloženou zdravotní dokumentaci pro vypracování posudku bez jeho osobní účasti). V závěru posudku komise uvedla, že k datu vydání napadeného rozhodnutí (22.10.2018) žalobce byl invalidní podle § 39 odst. 1 zákona, šlo o invaliditu druhého stupně podle § 39 odst. 2 písm. b) zákona, ale nešlo o invaliditu třetího stupně, neboť šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 50%, nedosahoval však více než 69%; datum vzniku invalidity 24.5.2016 a doba platnosti (lhůta KLP) trvale. Komise uvedla, že dle doložené zdravotní dokumentace se u žalobce jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou je postižení v oblasti pohybového aparátu, chronický vertebrogenní bolestivý syndrom krční a bederní páteře, žalobce je po operaci krční páteře -spondylodéze C5/6 a C6/7 v 09/2011 a po operaci bederní páteře - spondylodéze L5/S1 v 09/2010. Dále bylo uvedeno, že se jedná o bolestivý syndrom páteře, žalobce je po operaci v krční a bederní oblasti, celkově funkčně se středně těžkým postižením – závažné postižení krční a bederní páteře se závažnou poruchou statiky a dynamiky, insuficiencí svalového korsetu, s často recidivujícími projevy kořenového dráždění na horních i dolních končetinách, s funkčně významným neurologickým nálezem, s poruchou taktilního citu. Zdravotní stav je se závažným snížením celkové výkonnosti při běžném zatížení, některé denní aktivity jsou omezeny. PK MPSV proto k datu napadeného rozhodnutí hodnotila míru poklesu pracovní schopnosti shodně s lékařem OSSZ a ČSSZ podle kapitoly XIII, oddílu E, položky 1c) přílohy vyhlášky a pro tíži onemocnění i komorbiditu v oblasti pohybového aparátu stanovila míru poklesu pracovní schopnosti shodně s posouzením lékařem ČSSZ horní hranicí rozpětí (30-40%), tj. 40%. Rovněž ve shodě s lékařem ČSSZ zvýšila z důvodu kvalifikace žalobce a dosud vykonávaných převážně manuálních dělnických činností uvedenou hodnotu podle § 3 odst. 2 citované vyhlášky o 10%, takže celkově činí 50%. Komise také uvedla, že žalobce vykonával v plném rozsahu pomocné práce v kuchyni v motorestu, toto pracovní zařazení však neodpovídalo zjištěnému zdravotnímu stavu. Žalobce dle komise není schopen těžké fyzické práce s nutností nošení a zvedání těžkých břemen, práce trvale ve vynucené poloze, v riziku prochladnutí a v riziku hluku; je schopen jen lehké práce s omezením pro vertebropaty a bez přetěžování DK (dolních končetin) delším stáním nebo chůzí, bez nutnosti zvedání HK (horních končetin) nad hlavu a je schopen vykonávat výdělečnou činnost v podstatně menším rozsahu a intenzitě, ve zkrácené pracovní době. Závěrem komise konstatovala, že stanovení míry poklesu pracovní schopnosti podmíněné dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem na podkladě onemocnění páteře popsaným výše lze zohlednit již před datem sepsání tiskopisu E 213 dne 30.9.2016, neboť jde o chronické postižení a je vysoce pravděpodobné, že tento stav byl přítomen již dříve při uznání invalidity v SRN. Vznik invalidity proto PK MPSV stanovila shodně s posouzením v SRN, tj. datem 24.5.2016 a částečně tak vyhověla námitce žalobce. Závěrem bylo uvedeno, že vzhledem k věku a zdravotnímu stavu žalobce není další kontrolní lékařská prohlídka invalidity účelná, jde o stav trvalý. (Stejnopis posudku byl doručen žalobci i žalované.)

11. Vzhledem ke zjištění, že dle obsahu dávkového spisu byl žalobci přiznán důchod pro zjištěný zdravotní stav německým nositelem pojištění již od 1.5.2016 rozhodnutím ze dne 27.2.2017, soud požádal PK MPSV o upřesnění, zda při přiznání invalidity žalobci pro invaliditu druhého stupně od data 24.5.2016 dle posudku ze dne 21.5.2019 s odůvodněním, že komise stanovuje vznik invalidity shodně s posouzením v SRN, došlo či nedošlo Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

k písařské chybě ohledně uvedeného data a zda tedy nemělo být jako správné datum 1.5.2016 místo uvedeného data 24.5.2016.

12. **Komise doplnila** k žádosti soudu **posudek po jednání konaném dne 4.9.2019**, v němž opravila datum vzniku invalidity žalobce tak, že datem vzniku invalidity druhého stupně je den 1.5.2016, tj. shodně s posouzením v SRN (došlo k administrativní chybě); platnost (posudku) stanovena trvale, není předpoklad stabilizace a zlepšení zdravotního stavu. (Stejnopis doplnění posudku byl doručen žalobci i žalované.)
13. Soud připomíná, že vzhledem k tomu, že pro ČR po vstupu do EU nebyla v Příloze VII. Nařízení č. 883/2004 uznána žádná shoda s předpisy jiných členských států ve věci podmínek vztahujících se na stupeň invalidity ve smyslu článku 46 odst. 3 uvedeného Nařízení, posouzení zdravotního stavu pro účely stanovení stupně invalidity se proto provádí výhradně podle českých právních předpisů (§ 39 zákona) bez ohledu na přání či přesvědčení žalobce.
14. Dle **§ 38 zákona** pojištěnec má nárok na invalidní důchod, jestliže nedosáhl věku 65 let a stal se a) invalidním a získal potřebnou dobu pojištění, pokud nesplnil ke dni vzniku invalidity podmínky nároku na starobní důchod podle § 29, popřípadě, byl-li přiznán starobní důchod podle § 31, pokud nedosáhl důchodového věku, nebo b) invalidním následkem pracovního úrazu.
15. **S účinností od 1.1.2010 je stanoveno v § 39 zákona** následující:
 - (1) Pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.
 - (2) Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla
 - a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,
 - b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,
 - c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.
 - (3) Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.
16. Pro úplnost krajský soud dodává, že **dle § 3 odst. 2 citované vyhlášky** v případě, že dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav pojištěnce má takový vliv na jeho schopnost využívat dosažené vzdělání, zkušenosti a znalosti, na schopnost pokračovat v předchozí výdělečné činnosti nebo na schopnost rekvalifikace, že pokles pracovní schopnosti pojištěnce je větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti u příčiny, popřípadě rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto horní hranici zvýšit až o 10 procentních bodů. V této věci byly podmínky pro toto zvýšení shledány lékařem ČSSZ i PK MPSV, jak uvedeno shora. (Od 1.1.2010 se za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu považuje takové zdravotní postižení, které má nejvýznamnější dopad na pokles pracovní schopnosti pojištěnce /§ 2 odst. 3 věta druhá vyhlášky č. 359/2009 Sb./.)
17. Dle **§ 40 odst. 1 písm. f), odst. 2 zákona** potřebná doba pojištění pro nárok na invalidní důchod činí u pojištěnce ve věku nad 28 let pět roků. Potřebná doba pojištění pro nárok na Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

invalidní důchod se zjišťuje z období před vznikem invalidity, a jde-li o pojištěnce ve věku nad 28 let, z posledních deseti roků před vznikem invalidity. U pojištěnce staršího 38 let se podmínka potřebné doby pojištění pro nárok na invalidní důchod považuje za splněnou též, byla-li tato doba získána v období posledních 20 let před vznikem invalidity; potřebná doba pojištění činí přitom 10 roků. Podmínka potřebné doby pojištění pro nárok na invalidní důchod se považuje za splněnou též, byla-li tato doba získána v kterémkoliv období deseti roků dokončeném po vzniku invalidity; u pojištěnce mladšího 24 let činí přitom potřebná doba pojištění dva roky.

18. Podle § 76 odst. 1 písm. a), b) s.ř.s. soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí a proto, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, je v rozporu se spisy nebo v nich nemá oporu anebo vyžaduje rozsáhlé nebo zásadní doplnění.
19. Dle § 78 odst. 1 věta první, odst. 3, 4 a 5 s.ř.s., je-li žaloba důvodná, soud zruší napadené rozhodnutí pro nezákonnost nebo pro vady řízení. Zrušuje-li soud rozhodnutí, podle okolností může zrušit i rozhodnutí správního orgánu nižšího stupně, které mu předcházelo a soud přihlíží ve vztahu k žalobním bodům na rozhodnutí uvedených správních orgánů jako na jeden celek. Zruší-li soud rozhodnutí, vysloví současně, že se věc vrací k dalšímu řízení žalovanému, a právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku nebo rozsudku vyslovujícím nicotnost, je v dalším řízení správní orgán vázán.
20. Žalobce se podanou žalobou domáhal přiznání plného invalidního důchodu (od 1.1.2010 se jedná o invaliditu třetího stupně) a od dřívějšího data, tj. od 1.5.2016, z důvodů v ní uvedených. Soud s ohledem na všechny výše uvedené skutečnosti shledal žalobu důvodnou s ohledem na níže uvedené.
21. Dle posudku PK MPSV ze dne 21.5.2019 a jeho doplnění ze dne 4.9.2019 je žalobce nadále invalidní pro invaliditu druhého stupně, avšak s datem vzniku již od 1.5.2016, soud postupoval ve smyslu § 76 odst. 1 písm. a) a b) i § 78 odst. 1 věta první, odst. 3, 4 a 5 s.ř.s., proto bez jednání rozsudkem zrušil napadené rozhodnutí žalované ze dne 22.10.2018 i jemu předcházející rozhodnutí ze dne 5.6.2018 (**výrok I. rozsudku**) pro vady řízení a věc vrátit žalované k dalšímu řízení. Vady řízení spočívají v nedostatečném posudkovém zhodnocení zdravotního stavu žalobce, neboť správní orgán si neopatřil ve správním řízení takové důkazy, které by prokázaly skutečný stav věci, jelikož dle citovaného posudku PK MPSV a jeho doplnění došlo u žalobce ke vzniku invalidity již od 1.5.2016, jak požadoval. Předmětný nedostatek byl způsoben nikoli žalovanou při vydání napadeného rozhodnutí, ale při vypracování podkladového rozhodnutí v řízení o žádosti žalobce o invalidní důchod a v řízení o námitkách proti rozhodnutí ze dne 5.6.2018 nejprve posudkovým lékařem OSSZ, který žalobce uznal invalidním pro invaliditu prvního stupně od 30.9.2016, a poté lékařem ČSSZ, jímž byl žalobce uznán invalidním pro invaliditu druhého stupně, oba lékaři však stanovili vznik invalidity 30.9.2016.
22. Soud zdůrazňuje, že pouze z důvodu změny data vzniku invalidity žalobce na základě posudku PK MPSV ze dne 21.5.2019 a jeho doplnění shora uvedené shledal žalobu důvodnou. Po právní moci tohoto rozsudku bude proto vycházet žalovaná ze zjištění, že žalobce je invalidní pro invaliditu druhého stupně (§ 78 odst. 5 s.ř.s.) již od 1.5.2016, o čemž vydá rozhodnutí, které bude mimo jiné obsahovat i důvod vydání rozhodnutí – tj. uznání invalidity druhého stupně (od 1.5.2016) a tedy i nároku na výplatu invalidního

důchodu, čímž bude realizován i rozsudek Krajského soudu v Plzni č.j. 16Ad 19/2019-45 ze dne 21.10.2019.

23. K námitkám žalobce, že v SRN mu byl přiznán důchod z důvodu plné neschopnosti práce od 1.5.2016 na základě žádosti ze dne 24.5.2016 soud připomíná, že jak již uvedla žalovaná v odůvodnění napadeného rozhodnutí ze dne 22.10.2018, **invalidita se posuzuje dle příslušných právních předpisů platných v ČR bez ohledu na výsledek posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti dle příslušných předpisů platných v SRN.** Může tudíž nastat situace, že dle předpisů platných v ČR, bude pojištěnec uznán invalidní pro invaliditu prvního, druhého či dokonce třetího stupně, avšak dle předpisů platných v SRN se nebude jednat o žádný stupeň invalidity a naopak. Pro posouzení zdravotního stavu ve vztahu k invaliditě, k němuž jsou oprávněni posudkoví lékaři OSSZ a ČSSZ ve správním řízení a v soudním řízení posudková komise (stanoví míru poklesu pracovní schopnosti, datum vzniku invalidity či její změny nebo zániku), je proto v ČR postupováno dle příslušných předpisů, tj. zákona č. 155/1995 Sb. a vyhlášky č. 359/2009 Sb. a její přílohy.
24. Posouzení zdravotního stavu v této projednávané věci bylo provedeno na základě tiskopisu E 213 D („Podrobná lékařská zpráva“) vypracovaného pověřeným odborným lékařem SRN dle jejich předpisů, jehož obsah ohledně popsaného zdravotního stavu žalobce byl řádně posouzen v ČR příslušnými posudkovými lékaři a posudkovou komisí dle předpisů platných v ČR. Nařízení č. 883/2004 se aplikuje dle příslušných článků např. ohledně doby pojištění potřebné pro přiznání výplaty důchodu získané v různých státech EU. Pokud se týká Smlouvy mezi ČR a SRN o sociálním zabezpečení č. 94/2002 Sbírky mezinárodních smluv ze dne 27.7.2001, která vstoupila v platnost dne 1. září 2002, tato smlouva byla aplikována do doby vstupu ČR do EU, tj. 1.5.2004, poté byla aplikována tehdy platná Nařízení Rady č. 1408/71 a Nařízení Rady č. 574/72, v současné době se jedná o výše uvedená Nařízení č. 883/2004 a č. 987/2009. Žalovaná, jakož i soud, se musí řídit platnou právní úpravou, nikoli přáním pojištěnce.
25. Dále soud připomíná, že v této věci se jedná o invalidní důchod, proto se nebude vyjadřovat k námitkám uvedeným žalobcem v žalobě, které se týkaly dávek ve stáří (starobní důchod). Také soud připomíná, že žalovaná správně označila jako námitky podání žalobce proti rozhodnutí ČSSZ ze dne 5.6.2018, jelikož se nejedná o odvolání ve smyslu správního řádu, jak se mylně domnívá žalobce, ale o námitky (viz poučení obsažené na uvedeném rozhodnutí) ve smyslu § 88 odst. 1 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení. Stejně tak je mylné přesvědčení žalobce, že ke vzniku invalidity dojde podáním nároku (žádosti) – datum vzniku invalidity je vždy uvedeno a je stanoveno např. k datu konkrétního lékařského vyšetření či případně k datu posudkového zhodnocení posudkovým lékařem atd., záleží vždy na konkrétní věci.
26. O náhradě nákladů řízení (**výrok II. rozsudku**) bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 1 s.ř.s. věta první, podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce nepožadoval žádné náklady tohoto řízení, proto bylo rozhodnuto, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni (§ 12 odst. 1, § 102, § 106 odst. 2 a 4 s.ř.s.). Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a nepřípustnost kasační stížnosti je uvedena v § 104 s.ř.s.

Plzeň 21. října 2019

JUDr. Alena Hocká v.r.
samosoudkyně